

FROM:
FATHER BERTRAND
St. Mary's, Lemaist
Leto IV. (Vol. IV.)

February, 1912.

Štev. (No.) 2.

dupl.

Izhaja začetkom vsakega meseca

—

Izdajajo
Slovenski Franciskani
v Rockland Lake, N. Y.

—

Published Monthly by
FRANCISCAN FATHERS

—

Naslov za dopise in naročnino je
"AVE MARIA"
Rockland Lake, N. Y.

—

Stane: za Ameriko celo leto \$1.00
Za Evropo sam \$1.25.

SUBSCRIPTION PRICE \$1.00 FOR YEAR
For Europe \$1.25.

Entered as Second Class Matter April 22, 1910, at the Post Office at Rockland Lake, N. Y.; under the Act of Congress of March 3, 1879.

NAROČITE SE NA LIST "AVE MARIA!"

VSEBINA 2. ZVEZKA:

Bombe in naše delavsko vprašanje.....	17
V zvezdah je zapisano.....	19
Za dobri tisk!.....	19
V boju za krono.....	20
Nadškof Ireland.....	22
Na Sveti Večer.....	24
Sv. Oče v Rimu.....	25
Pred Tabernakelnom.....	26
Cerkvene Novice iz Slovenskih župnij.....	29

IZ LISTNICE UREDNIŠTVA:

Cleveland, O. — "Sprejel sem prvo letošnjo številko, pa sem je bil tako vesel, da ne morem drugače, kakor, da Vam čestitam. List je krasen! Veseli moramo biti ameriški Slovenci, da imamo tako krasen list..."
Ivan. Zajc.

Pueblo, Colo.—"Ave Maria je res krasen list! Na ta list bi morali biti vsi naročeni." — Jos. Rojec.

Pittsburg, Pa. — "Prilagam "money order" za \$12.00 za 11 novih

naročnikov. Komur sem pokazal prvo številko, je je bil vesel in se takoj naročil..."

New York. — "Bolj ko prebiram prvo številko "Ave Maria" bolj mi ugaja. Pošiljajte po en iztis tudi v domovino..."

Opomba uredništva: Vsem naročnikom se iskreno zahvalimo za njih priznanilna pisma. Ne iščemo hvale, vendar smo jako veseli, ako vidimo, da smo zadeli pravo pot.

Zato pa lepo prosimo vse naše prijatelje, da krepko širijo naš list "Ave Maria" med svoje znance in prijatelje. List nas toliko stane vsaki mesec, da se bojimo, če bo mogoče pri tem vstrajati celo leto. Res, da bi lahko dobili cenejši tisek, toda list, kot je "Ave Maria", naj bo tudi zunanje opremljen tako, da bo prikupljiv vsakemu.

Zato lepo prosimo pomoči!

REV. JOS. ZALOKAR—UMRL.

Ob sklepu lista smo dobili tužno vest, da je umrl v Bridgeville, Pa.,

REV. JOS. ZALOKAR,

Slovenski župnik cerkve sv. Barbare.

Blagi pokojnik je bil član družbe Sv. Rafaela od njenega začetka kakor tudi naročnik lista "Ave Maria." Takoj ob ustanovitvi lista nam je pisal jako lepo bodrilno pismo in nas vsodbujal k vstrajnosti.

Mi blagega pokojnika priporočamo v iskreno molitev in prosimo vse družbenike sv Rafaela in vse bralce "Ave Maria," da se spominjajo blagega pokojnika v svojih molitvah.

Več o častitem gospodu bomo priobčili prihodnječ.

R. I. P.

Izdajajo Slovenski frančiškani. — Published by Franciscan Fathers.
Po odloku nadškofa JOHN FARLEY-ja je "Ave Maria" cerkven list in družba Sv.
Rafaela cerkveno pripoznana in priporočena.

Bombe in naše delavsko vprašanje.

Dogodki zadnjih mesecev, ki so se vršili v Los Angeles, resno kličejo po vsej Ameriki vsem državljanom: pozor!

Brata McNamara, odpadla katoličana, Irca in kolovodja socialistov v Ameriki, sta z dinamitom pogrnala v zrak poslopje lista "Times," kjer je 21 ljudi zgubilo svoje življenje. Dokazov, da sta res ona dva to storila, je bilo toliko, da sta slednjič priznala vso resnico. Priznala sta tudi, da sta pomagala razdejati Llowelly železarno tudi z dinamitom.

Da sta pa sodelovala tudi pri drugih atentatih, je razumljivo in zvezno sodišče pridno nadaljuje preiskave. Nad 50 raznih dinamičnih atentatov se je izvršilo zadnja leta po raznih krajih, ki so skoro vsi enaki, toraj izvršeni od ene in iste roke. Vsaki teden poročajo časniki o novih aretacijah.

Tu se jasno vidi, kakšnega orožja se poslužujejo socialisti v dosego svojih ciljev. Bomba, dinamit, revolver in nož! Tako jim "namen posvečuje sredstva."

Ali ni to grozno! Ako socijalizem že sedaj tako dela, kaj še le smemo pričakovati, ko pride k moči? Kaj čaka vse miroljubne državljanke, ki nočemo biti prekucni? ki nočemo vedeti za bombe, za dinamit?

Da s grozo nas napolnijo ta dejstva! Kako je to mogoče danes, v "luči prosvete" v "luči modernega napredka 20. stoletja"? v svobodoljubni državi v Ameriki?

Da, sadovi socijalizma so: bomba, dinamit, nož...

In to drugače biti ne more! Odprite socialističke liste! Kaj pa berete tam drugega, kakor le strastno ščuvanje stanu na stan, človeka zoper človeka! Ali znajo uredniki pisati kaj drugega, kakor blatiti nevarne duhovnike, vlačiti iz starega kraja kake afere, da sramote vero, da delajo za odpad od vere!

Da, bolj strastnih, bolj fanatičnih, bolj satanskih člankov ne morete brati nikjer, kakor v teh listih!

Po spisih teh listov na svetu ni niti ene stvarice več dobre. Vse človeštvo je zlobno, vse človeštvo izsesava delavstvo, vse drug drugega

izkorišča, vsi nauki so neumni, le ena reč je še dobra, to je socializem, pa še ta ni dober, ker sedaj še nimajo nič! Delavca sovražijo po mislih teh urednikov vsi duhovniki, seveda ti prvi, potem vsi delodajalci, potem vsi posestniki, potem vsi trgovci, potem vsi tovarnarji, sploh vsi, ki kaj imajo, ali pa sploh vsi, ki niso socialistiškega prepričanja. Vsi, vsi sovražijo delavca, vsi ga preganjajo.

Kaj čuda potem, če nedolžna žrtev, ki začne brati te strašno kolobocije, kmalu začne dvomiti nad vsem svetom, da se je polastuje nekaka nezaupnost do vsega človeštva, da se začne bati vsakega kot roparja, ki samo preži ugodne prilike, da ga požre in uniči, da iz tega potem dobi mržnjo do človeštva, da, da zgublja bolj in bolj trdna tla zdravih življenskih načel, ter se pogreza v grozen prepad nezadovoljnosti in obupa nad samim seboj!

Zato je pa naravno, da treba vsaki novi žrtvi vzeti v naprej in pred vsem iz srca vero. Ko človek enkrat pusti vero, zgubi vest, zgubi prepričanje o veliki odgovornosti življenja pred Bogom, potem seveda je zmožen za vse. Zato pa odprite kak socialistički časnik in ga pregledajte! V nobenih mašnih bukvicah ne boste brali toliko o veri, o svetnikih, o cerkvi, o duhovnikih, kakor tu! Seveda vse to po socialističko zavito!

Tako, le tako si moremo te grozne pojave socializma razložiti.

Zato pa je popolnoma prav pisal New Yorški nemški dnevnik Staats-Zeitung, da je za vsa ta grozodejstva odgovoren edino le **socijalizem**. To so samo naravni sadovi njegovih naukov. Iz bodečega trnja, ne moremo brati žlahtnih hrušek!

In socijalisti se tudi ne sramujejo priznati, da odobrujejo vsa ta početja. New Yorški vodja socijev je imel javen ljudski shod, kjer je govoril o teh grozodejstvih. Tu je zaklical, kakor poroča dobesedno

New York World: "Again I repeat that I am with McNamaras and always will be!" "Zopet ponavljam, da sem jaz s bratoma McNamara in da vselej bom" t. j. da popolnoma odobravam njih grozodejstva. In kaj so poslušalci naredili? Navajam zopet besede iz tega lista: "Hats flew into the air along with the shouting over this climax." "Klobuki so zleteli v zrak z odobravanjem te opazke!"

Slovenski sociji so se sicer izrekli proti tema bombnima junakoma! Nagnali so jih z "irskima humbugarjema." Toda s tem so se samo osmešili in se jim vidi, da sami ne vedo, kaj je socializem in kaj hoče in kako hoče! Morda je bilo to tudi potrebno, da se vjame kakega nevednega in nezavednega kalina. Na stvari pa to prav nič ne spremeni! Bomba je sad Vaših naukov!

Iz tega sledi: socializem je največja nevarnost za splošen svetovni red, je največja nesreča za človeško družbo, kateri samo gorje, ako bi res socializem prišel do večine! In je zlasti največja nesreča za vsakega slovenskega delavca trpina, ki se jim da vjeti v njih zanjke!

Zato je sv. cerkev obsodila socializem in vsakdo, ki se priznava k temu nauku, ne more biti katoličan in tudi ni!

Zatoraj proč s socializmom! Proč z naukom, čigar sadovi so: samokres, bomba, dinamit, nož! To so nevarne stvari, ne samo za posameznega človeka, temveč za cele rodove, za celo človeštvo!

(Dalje.)

Leta in leta si že v Ameriki, pa ne spadaš v nobeno cerkev, ne daš nikdar nobene kollekte, seštej koliko imaš danes več radi tega? — Poglej pa rojaka, ki stori vestno svojo dolžnost do cerkve, ki je tu enako dolgo kot ti, ki je pridno dajal za cerkev, koliko ima on danes manj, kakor imaš ti? — Poglej, morda pa ima pri tisti plači on več kot ti. Morda on ima kaj, ti pa nič! Kaj misliš, kaj je vzrok? — Ti si skop do Boga, Bog skop do tebe, ali morda ne?

V Zvezdah je Zapisano . . .

M. ELIZABETA.

zvezdah je zapisano:

Zgoraj biva mati mila,
ki nikdar, nikoli še
ni otroka zapustila.

V zvezdah je zapisano,
da vso noč nad mano čuje,
da najskrivnejših zased
mojo dušo obvaruje.

V zvezdah je zapisano,
da ob zori me pokliče,
da pogledi njeni so
vseh molitev mojih priče.

V zvezdah je zapisano,
da z menoj vse križe nosi,
kadar gine mi pogum,
novih milosti mi sprosi.

V zvezdah je zapisano,
da povsod me blagoslavlja,
ko se trudim in trpim,
krono večno mi pripravlja.

V zvezdah je zapisano:
V smrti me bo tolažila,
mi zatisnila oči,
bo v nebesa me spremila.

Človeška sreča in zadovoljnost ni v žepu,
temveč v srcu. Zato kdor ima poln žep, še
ni srečen!

"Ni Boga" se lahko trdi, dokler je človek
zdrav in ima vsega dosti. V smrti boš pa
drugače trdil. Ej, ej, ko bi umreti ni bilo
treba, bi to vsak z veseljem trdil.

S trdnimi sklepi nespokornih grešnikov je
potlakana pot v peklo.

Shranjujte posamezne številke "AVE MA
RIA" in dajte jih vezati ob sklepu leta. Kra
sna knjiga bo to za vašo knjižnico! "AVE
MARIA" rad preskrbi vezavo, trpežno, ce
neno in lepo!

Za dobri tisk!

Vsak trezno misleč rojak mora
sprevideti, kako zelo so nam potre
bni katoliški časniki. Spoznal sem
sam iz lastnega prepričanja, da je
katoliško, dobro berilo, knjige in
časniki, silno velike važnosti za naš
narod. V svojem življenju tu v
Ameriki sem imel priliko priti v do
tiko s stariši, ki niso spoznali važ
nosti dobrega berila, ter se niso bri
gali, da bi imeli v svoji hiši dobre
liste za svoje otroke, ko so zapustili
šolo. In srce mora krvaveti vsake
mu, ki vidi posledice tega. Kako

živi pogosto naša mladina! Moj
Bog, kaj bo, ako bo šlo tako naprej.

Kolikrat beremo ali slišimo o pre
žalostnih dogodkih iz življenja na
šega ljudstva. Od kod to? Jaz mis
lim, da je poglavitni vzrok to, ker
jim ni mari, da bi imeli v svoji hiši
katol. časnik, ki bi jih svaril pred
slabim in jih navduševal za dobro.

Ne bojim se tudi sam o sebi reči;
—ako bi jaz ne prebiral katoliških
časnikov in knjig, bi tudi jaz že zgu
bil sv. vero, svoj najdražji zaklad,
ali pa vsaj postal mlačen. Katoliški

časniki in listi so mene obvarovali pred to nesrečo. Ako bi jaz tako vedel doma na Slovenskem, kakor sedaj vem in skušam tu v Ameriki, kako velikanskega pomena so katol. časniki in knjige, še bolj bi se trudil za nje, še bolj bi jih bil priporočal na mladeniških shodih in podučnih predavanjih, katere sem imel doma.

Zato pa nikakor ne morem razumeti, kako je to mogoče, da so celo katol. voditelji slov. naroda tako brezbrizni za razširjanje katol. tiska med nami. To mora biti drugače! Na to moramo delovati vsi, vsak v svojem krogu, vsak v svoji naselbini, vsak med svojimi prijatelji!

Franc Jošt.

V Boju za Krono.

2. Prve poskušnje.

Vedno bolj pogosto so stariši Cecilije vabili Valerijana v hišo. Velikrat je z njimi obedoval, hodil z njimi v gledališča in na razne zabave. Sploh bil je že kakor domač.

Cecilija je dobro vedela, zakaj se vse to vrši, vendar ni na zunaj nikdar pokazala najmanje, da ji to ni ljubo. Nasprotno, pri teh pogostih obiskih je opazovala Valerijana jako skrbno ter skušala nanj blažilno vpljivati, da bi v njegovem srcu pripravila tla za seme krščanstva, za katero ga pridobiti, je trdno sklenila.

Cecilija je z veseljem opazovala, da je Valerijan jako plemenitega srca in blagega značaja. Opazila je z veseljem, da mu poganstvo ne ugaja ter da se ne udeležuje nikdar brezsravnih javnih veselje in pojedinj. Če bi jo toraj stariši na vsak način prisilili, da ga mora vzeti v zakon, varovati hoče sicer svojo dekliško čistost popolnoma, tako kakor je Bogu darovala in to, če treba tudi kri dati za njo, vendar Valerijan mora postati preje kristjan. Ko bo kristjan, vedel bo kaj je sv. devišstvo in bo toraj uvaževal, da je Cecilija Bogu z obljubo posvečena oseba. Tako bo spolnila očetovo voljo, vendar pri tem zvesta ostala svoji obljubi in še Valerijana spreobrnila h krščanstvu.

Zato se pa ni več Valerijanu skrivala, temveč po cele ure sta na vrtu

prehodila gori in doli, in skušala je z vsem vpljivom dekliške čiste duše vpljivati nanj, da bo že pripravljen za sprejem milosti spreobrnjenja, ko pride do odločilnega trenutka.

Seveda je pri tem molila, silno veliko molila in tudi druge prosila, da so molili v njene namene. Še več miloščine je delila siromakom. Pod svojo dragoceno obleko je nosila raševo spokorno obleko, ter tako prosila Boga milosti za Valerijana.

Nekoč jo pokliče oče pred se.

"Cecilija, moj ljubi otrok, pripravi se, svatba z Valerijanom mora biti še ta mesec!" ji pravi ljubeznjivo, vendar odločno.

"Oh, ljubi oče!..."

"Zastonj! Vem, kaj hočeš reči! Na to se jaz ne morem ozirati. To so same nespametne besede."

"Jaz ne morem vzeti Bogu, kar..."

"Cecilija, zadnja moja beseda je: ta mesec se mora zvršiti svatba."

Cecilija je odšla v svojo sobo in goreče molila. Čas poskušnje se bliža. To je videla naprej! Sedaj pa na delo!

Še več je molila. Da cele noči je sedaj prebdela na kolenih in prosila Boga varstva, modrosti, pa tudi moči, da bi svojo veliko nalogo izvršila po njegovi sv. volji.

Dan svatbe je prišel.

V obeh plemenitaških hišah je bilo vse v slavnostnem okrasju. Številni gostje iz najodličnejših sta-

nov so se zbrali v ta namen v obeh palačah.

Kdor je videl Cecilijo v obleki neveste, občudoval jo je. Milost v srcu, zlasti pa angeljsko čista duša je odsevala iz njenega obraza.

In bila ni nič razburjena! V nočni molitvi se je izročila Bogu in svojemu angelju varihu, katerega je videla večkrat s telesnimi očmi. Junaska je šla na delo! Bog je z njo, za Njegovo čast se gre, kdo bo zoper njo?!

Dasi se do sedaj nikdar ni noben poganski obred izvršil v pričo nje, je danes morala biti priča poganske poroke. S studom se je proč obrnila, vendar obe rodovini ste bili še poganski, dasi ni nihče več veroval v bogove. Obred se je pa le izvršil, ker je bila "stara navada" tako.

Na to je bila sijajna gostija na domu Cecilijinih starišev.

Po solnčnem zahodu sprevedo nevesto v sijajnem sprevedu na dom ženina. Valerijanov dom je bil na južni strani reke Tibere.

Ko pride spreved do hiše, pride ji Valerijan nasproti do hišnega praga.

"Kdo si?" vpraša jo po tedanjem poročnem običaju.

"Kjer bos ti Kaj, tam bom jaz Kaja!" (Kaj, to je rimsko lastno ime). Reči hoče, tvoja "žena bom in povsodi bom zvesto šla s teboj."

Cecilija stopi čez prag v hišo. Mogočen zbor pevcev in piskavcev zapoje pozdravno pesem poganske izvira.

Toda Cecilija zapoje v svojem srcu: "Moje srce in moji počutki naj ostanejo vedno čisti, o moj Bog, nikdar naj se ne omadežuje moja sramežljivost!"

Sveta cerkev te besede vsako leto ponavlja v svojih molitvah na dan sv. Cecilije.

Radi tega je tudi postala patrona cerkvene glasbe. Poganska godba je piskala poganske pesmi, toda to posvetno glasbo je Cecilija posvetila Bogu s svojim spevom.

Postarne rimske gospe so sprejele Cecilijo med se ter jo spremile po vsej palači, ki je bila kraljevo okrašena. V spalni sobi jo puste ter se poslove od ženina in neveste, — in poročna slavnost je bila končana.

"Valerijan, blagi in ljubi mi prijatelj," mu pravi, "razodeti ti imam veliko skrivnost, toda priseči mi moraš, da jo boš vseskozi spoštoval in vpošteval."

Valerijan je bil iznenaden. Radoveden je bil, kaj bi to bilo. Prisegel je.

"Toraj poslušaj!" začne govoriti Cecilija. "Vedi, da imam jaz za svojega variha angela Gospodovega, ki skrbno varuje moje telo. Ako bi se mi ti le malo hotel približati iz željivosti, izlil bo svojo jezo nad teboj in v cvetju svoje mladosti boš padel kod žrtva njegovega maščevanja. Ako bo pa videl, da me ljubiš z iskrenim srcem, ter da varuješ moje devištvo, te bo ljubil, kakor ljubi mene in obdaril te bo z obilnimi višjimi darovi."

Ženina je ta govor osupnil.

"Cecilija, ako hočeš, da verjamem tvojim besedam, pokaži mi tega angela. In ako bom spoznal v njem v resnici angela božjega, pripravljen sem storiti vse, česar me prosiš. Če pa ljubiš koga drugega, pa vedi, da prebodem z mečem vaju oba."

"Valerijan," odgovori Cecilija veselo, "ako hočeš poslušati moj svet in se daš očistiti v vedno tekočemu studentu, ako hočeš verovati v edino pravega Boga, ki resnično živi v nebesih, tedaj bodo videle tvoje oči tega angela, ki varuje moje devištvo."

"Kdo me bo pa očistil, da morem videti tega angela božjega?"

"Neki starček je v Rimu, ki očiščuje ljudi, da morejo potem tega angela videti."

"Kje pa naj najdem tega starčka?"

"Valerijan, pojdi iz mesta po Apijevi cesi do tretjega kamna. Tu bo-

deš našel ubožce, ki mimoidoče prosijo miloščine. Jaz skrbim za te siromake in znana jim je ta skrivnost. Sporoči jim moj pozdrav in jim reci, da te pošilja Cecilija, da ti naj pokažejo starčeka Urbana, ker mu imaš sporočiti skrivno sporočilo. Ta starček te bo potem očistil in te oblekel v bela oblačila. Ko boš pa potem nazaj prišel v to sobo, kjer sedaj s teboj govorim, boš videl svetega angela, ki bo potem tudi tvoj prijatelj. Na prošnjo tega angela boš potem od živega Boga

sprejel vse, česar ga boš prosil za blagor svoje duše."

Dasi ni mogel razumeti vsega tega, kar mu je pravila Cecilija, vendar prisegel ji je, da bo upošteval to skrivnost in prisego hoče držati. Še bolj ga je pa gnala radovednost, da bi spoznal, kdo je ta angel. Ali ga pa morda njegova tolikanj čednostna in tako prisrčno ljubljena nevesta vara? Nič! prepričati se hoče sam! Odšel je res na pot k temu skrivnostnemu starčku.

(Dalje sledi.)

Nadškof Ireland.

Nadškof Ireland iz St. Paul, Minn., je praznoval 21. decembra lani svojo zlato mašo popolnoma tiho in brez vsake slovesnosti. Nadškof Ireland je najpopularnejši cerkveni knez v Združenih državah. Zato se je pričakovalo, da se bo ta tan dostojno proslavil ter pokazal velezaslužnemu možu, kako znajo katoliki, kako znajo državljani Združenih držav ceniti vse, kar je ta mož za nje storil. Zlasti Slovencem bi bil ta dan dal priliko pokazati mu veliko hvaležnost za vse, kar je nadškof Ireland storil za naš narod v Ameriki. Mej tem ko nas po drugih škofijah še poznali niso, deloval je nadškof Ireland na to, da je dobil iz Kranjskega duhovnikov, bogoslovcev ali vsaj dijakov, ki bi se tu posvetili skrbi za slovenske naseljence. Po slovenskih duhovnikih, katere je našel v svoji škofiji pri nastopu škofije, je spoznal veliko nadarjenost, veliko požrtvovalnost in pa tudi veliko gorečnost, zlasti je videl kako uporabni so slovenski duhovniki radi znanja obilo jezikov in pa izvredne zmožnosti naučiti se jih v najkrajšem času. Zato je pošiljal v staro domovino može, kakor n. pr. škofa Trobeca, škofa Stariha, Rev. Solnca itd. da so mu pripeljali duhovskega naraš-

čaja. Veliko večino naših mladih slovenskih duhovnikov, ki sedaj tako vzorno delujejo po raznih naselbinah Združenih držav, smo dobili samo na ta način. Svoje nadškofijske zavode Sv. Pavla, St. Paul Seminary v St. Paulu, Minn., je odprl velikodušno slovenskim dijakom, ki so bili tu sprejeti ne kot "Foreigners," temveč kot dobrodošli domači otroci. Tu jim je bila dana vsa prostost, da so se mogli izobraževati tudi v materinem jeziku, tu so imeli in še imajo društvo "Baraga," ki ima namen gojence navduševati za duh velikega Barage, ter ta duh potem ponesti v vse slovenske naselbine od atlantskega do tihega oceana.

Da so se gojenci čutili bolj domače, nastavljal je tudi slovenske profesorje. Tako uče sedaj na tem semenišču izvrstni profesorji kot Rev. John Seliskar, doktor bogoslovja, dekan semenišča, knjižničar, Rev. Dor. John Gruden, profesor logike in modroslovja, Rev. Franc Missia, profesor cerkvene glasbe in nemščine.

Za vse to se imamo Slovenci zahvaliti edino nadškofu Irelandu. — Res, škoda, da visoki cerkveni dostojanstvenik ni svojega jubileja praznoval javno in slovesno, da bi

mu tudi Slovenci lahko pokazali svojo udanost. Vendar pa gotovo vsi prosimo Boga, da bi ga obilo blagoslovljal in mu plačal vse dobre storjene nam ameriškim Slovincem.

Pri cerkvi Sv. Bernarda, Rev. A. Ogulin, župnik, Rev. Vinc. Božja, duhov. pomočnik. Pri cerkvi Sv. Frančiška Sal., Rev. Franc Ksaver Bajec, župnik, Rev. Jos. Sodja, duhovni pomočnik. Zunaj mesta St.

NADŠKOF IRELAND

Slovenski duhovniki, ki delujejo v njegovi nadškofiji St. Paul so: v mestu St. Paul samem: pri cerkvi Sv. Neže, Rev. J. Solnce, župnik, Rev. P. Remškar, duhov. pomočnik.

Paul, so: v Arlington, Minn., Rev. Franc Rant, župnik. V Delano, Minn., Rev. Mat. Savs, župnik. V Madison, Minn., Rev. Valentin Schiffrer, župnik. V Marystown,

Minn., Rev. Jos. Varih, župnik. V St. Walburg Rogers, R. R. 2, Rev. Francis Mazir, župnik. V Shakopee, Minn., Rt. Rev. Mnsgr. Plut, župnik. V Watkins, Minn., Rev. A. Vilman, župnik. V West Newton, New Ulm, Minn., Rev. Ferdinand Požek, župnik. Skupaj 17.

Nadškof Ireland je bil rojen 11. sept. 1838 v Born at Burnchurch na Irskem. Ko je bil 11 let star je prišel s svojimi stariši v Ameriko, kjer je bil 3 leta v Chicagi, Ill. Od tu so se preselili njegovi stariši v St. Paul, kjer je John obiskoval stolno župnijsko šolo. L. 1853 ga je poslal škof Cretin v Petit Seminary v Lyon na Francosko, kjer je bival 4 leta in tam končal svoje gimnazijske študije. Po smrti škofa Cretina se je vrnil nazaj v Ameriko in šel v

semenišče k očetom Maristom v Moutbel blizu Hyersa. Dne 21. dec. '861 je bil posvečen v mašnika po škofu Grace, nasledniku škofa Cretina v St. Paul. Takoj januarja 1862 je bil pa Father Ireland imenovan za vojaskega kaplana 5. Minnesotskega regimenta prostovoljcev. Bila je takrat ravno državljanska vojska in Father Ireland si je mnogo zaslug pridobil v tej vojski za svojo novo domovino. Dec. 2. 1875 je bil posvečen v pomožnega škofa in po smrti škofa Grace, 31. Julija 1884, je bil imenovan za njegovega naslednika in 15. maja 1888 je bila njegova škofija povišana v nadškofijo in on imenovan prvim nadškofom.

Živel nadškof Ireland, dobrotnik ameriških Slovencev!

Na Sveti Vêcer.

(Dalje)

Skrivnostni mrak je kmalu popoldne začel legati na zimsko zemljo. Po ulicah New City je tulil mrzel veter in zanašal drobne snežinke, kakor bi jim hotel nagajati in braniti, da bi ne pokrile, zemlje v belo snežno obleko. Ulice, ki so bile celi dan žive ljudi, so se počasi spraznile. Le kdor je ravno moral, je šel ven, pa še ta je prej ko preje skušal zbežati v gorko sobo. Prodajalne so se druga za drugo zapirale, danes hitreje, kakor druge dni. Vseljeval se je po mirnem New City skrivnostni in sveti mir božične noči — svetega večera.

Po hišah so našigali svečke pred jaslicami ali na božičnem drevescu, po nekod pri obojih. Otroci so rajali veselja in pregledovali lepe darove, katere jim je čudni ameriški svetnik, ali kaj je, "Santa Claus" ali "Christmas" prinesel skozi dimnik.

Tudi po hišah slovenskih nase-ljencev mesta New City je vladal

danes sveti mir. Kjer so imeli otroke, so bile jaslice ali pa tudi božično drevesce. Vsi obrazi so bili resni. Saj je vsem nehote uhajala misel in tudi srce daleč tja za morje, domov, pod krov mile domače hiše — k dragim.

Pri Klemencovih se sicer niso dosti zmenili ne za jaslice, ne za božično drevesce. Ljubše jim pa še vendar bilo božično drevesce, ker jaslice so se zdele Mr. Klemencu že preveč "versko fanatične."

Sicer se tudi za poste niso veliko zmenili, vendar danes so se pa le postili.

Ravno so povečerjali.

Stanovalci so sedli h kozarcu pive ter prijeli karte v roke. Tudi Jože je šel igrat nekoliko iger. Drugi so posedli okrog peči in prebiral božične izdaje listov. Mej njimi so bili seveda najprej socijalistiški, kjer so razni urédniki v dolgoveznih člankih "dokazovali" ali vsaj skušali dokazovati, da je božična noč bajka,

da ni sveta, da noči sploh nobene svete ni. Seveda je moralo biti tudi smešenje duhovnikov in verskih obredov, je morala biti tu omenjena "tema mračnjaške sv. cerkve, katero je premagala luč brezverstva in zlasti socijalizma, ki prinaša vsemu delavstvu velikansko "sveto noč," ko bojo poklani vsi duhovniki, ko bodo zaprte vse kat. cerkve, ko ne bo nobene veré, da, ko bo zasijalo solnce odrešenika — socijalizm! in še druge take "božične" misli.

Jože je tudi prisedel in igral nekoliko iger. Pa pogovor s svojim rojakom Francetom pred tovarno mu ni šel iz spomina. Njegovo mirno dokazovanje ni bilo brez vstisa na njegovo plemenito srce. Jože je imel namreč že od doma jako plemenito srce in je bil jako pametnega mišljenja. Zato so se pa socijalisti toliko časa trudili, da so ga dobili na svojo stran, ker so ve-

deli, da ž njim pridobe veliko. Vzel je v roke časnik in tudi on bral te "božične" misli. Drugekrati je z veseljem in slastjo bral vse te članke. Toda danes se mu je zdelo, kakor bi jedel jed, ki se mu gabi. Njegova duša je bila lačna druge hrane. Plmeniti čuti srca so hoteli najti odmeva na zunaj! Začutil je veliko lakoto, ne želodca ampak srca, lakoto po pravici in resnici!

Odložil je list, vzel suktnjo in klobuk ter odhitel ven. "Kam greš Jože?" vprašal ga je prijatelj, ki ga je srečal na pragu.

"V saloon grem!"

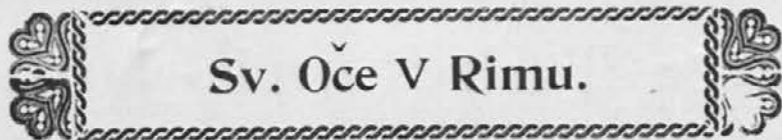
"Mar ostani doma, ga bomo danes doma malo "ruknili."

"Ne! Grem v saloon!"

"Počakaj grem s teboj!" Jože tega ni več čul, odhitel je že dalje.

"Kaj mu pa je danes?" je zagodrnjal prijatelj in šel v sobo.

(Dalje.)

Nad vse težak je položaj, v katerem se nahaja naš sv. Oče. Najboljše namene ima pri vseh svojih korakih; nikomur noče nič žalega storiti, a vendar se vzdiguje nebroj zakletih in fanatičnih sovražnikov proti njemu, proti cerkvi in njenim vstanovam. V pondeljek, 27. novembra, je sv. Oče po odmoru celih štirih let spet sklical slovesno sejo kardinalov, takozvani konzistorij, kjer je podelil 18 cerkvenim knezom kardinalske časti. Pri tej priliki je imel znameniti nagovor, iz katerega spoznamo bridkosti in tolažbe, ki jih je bil sv. Oče posebno tekom tega leta deležen. Hočemo podati glavne odstavke iz tega nagovora našega sv. Očeta.

Bridkosti.

1. "Letošnje leto je bilo za nas, kar vsakdo lahko razvidi, leto posebne žalosti. Nočemo niti omenja-

ti tiste velike žalitve, ki se je prizadela nam in vsem zvestim otrokom cerkve s hrupnim proslavljanjem onih dogodkov, iz katerih je izšlo toliko napadov na pravice sv. Stolice; saj to je vsem znano. Niso se namreč omeliji samo na to, da so omenjene dogodke javno slavili, ampak staro krivico so klicali v spomin z novimi žalitvami, ko so tekom leta opetovano s sovraštvom napadali katoliško vero. Vsakdo vidi, kako težko so bili žaljeni s tem vsi katoličani celega sveta. In vendar je ravno katoliška vera največja dobrota in najlepša dika naše tako ljubljene Italije, kajti tej veri se ima Italija zahvaliti, da se je v prošlih časih povzdignila do tako visoke stopinje človeške kulture, in le njej se bode imela zahvaliti, če pride v bodočnosti zopet do trajnega miru in blagostanja.

Verski sovražniki smejo v tem svetem mestu nekaznovani prav vse proti cerkvi počenjati; kaj čuda torej, da je smela zborovati brezbožna družba, ki Boga in krščanstvo smrtno sovraži, skoraj pred našimi očmi? Kaj čuda, da smo morali gledati, kako se zasramuje in onečašča Kristova vera, razodete resnice sv. Cerkve in avtoriteta rimskega papeža po časopisju, po pouličnih plakatih, da celo od uradnih oseb.

2. Toda brezbožneži niso napadali cerkve samo v Rimu in Italiji. Vi veste, kako strastnim, krutim in pogubnim napadom je izpostavljena katoliška stvar na Portugalskem odkar je tam zavladala republika. Znano Vam je tudi, da se je ta preobrat izvršil po načrtih in pod vodstvom ravno iste prej imenovane družbe — saj je to brez ovinkov sama priznala; izvršil se je baje radi tega, da se spremeni državna obli-

ka, toda v resnici se je izvršil le za to, da bi vero laže poteptali. Kakor je od nas naša apostolska dolžnost zahtevala, smo postavili, ki so jo tam napravili v svrhu ločitve cerkve od države, pred celim svetom zavrgli in obsodili. Ta postava ni nič drugega kakor dokaz zlobe in brezbožnosti, kajti ž njo so nameravali odtrgati Portugalsko od edinosti z rimsko cerkvijo in tako polagoma v deželi zatreti vsako sled katoličanstva. Upamo pa, da se bo znalo portugalsko ljudstvo zmagovito zoperstavljanje onim, ki tirajo v slepem gnevu domovino v propost.

3. Tako izpodkopa zlobna moč tla nračnosti in krščanstvu in pripravlja na tak način pogubo narodom in državam; kuga modernizma se tudi pod blestečim imenom vede naprej skrito razširja in zastruplja duhove z naturalizmom ter jih tako rekoč z ledeno mrzloto odrevenuje.

Pred Tabernakelnom.

2. OBLJUBA:

Podaril jim bom vse milosti, katere potrebujejo v svojem stanu.

Celo socijalno vprašanje, o katerem se dandanes toliko pisari, se da rešiti samo z izpolnjevanjem ene dolžnosti in ta je — **stanovska dolžnost**. Ko bi vsakdo vestno in natanjko spolnil vse, kar mu njegov stan nalaga in sicer na podlagi nauk sv. vere, potem bi bila vsa nezadovoljnost posameznih stanov z enim korakom rešena. Ko bi otroci vestno spolnjevali dolžnosti do starišev, stariši pa do otrok, enako podložni do predstojnikov in predstojniki do podložnih, bogati do revnih in revni do bogatih, delavci do delodajalcev in delodajalci do svojih delavcev, vsak narod vršil le dolžnosti med seboj in spoštoval soseda kot brata — ali bi ne bil potem raj na zem-

lji? Toda če je dandanes toliko nezadovoljnosti na svetu, je skoraj poglaviti vzrok to, ker ne spolnujemo vsak svojih stanovskih dolžnosti. Toda to ni tako lahko za našo pokvarjeno naravo, ki poželi le tega, kar ne bi smela!

Tudi je nemogoče na svetu, da bi vsi spolnili svoje dolžnosti. Zato se nam ni treba brigati za druge! Svet pustimo, naj dela, kar hoče! Gre se za te, gre se za me! Ali hočeš biti srečen, dragi čitatelj? Kaj pa da! Saj tvoje srce neprestano nemirno bije v prsih, kakor bi se neprestano stegovalo za srečo. Tedaj le ena je podlaga: Spolnuj dolžnosti svojega stanu, katere ti nalaga tvoja vera!

Dolžnost mladine po naukih sv. vere je: živeti v čistosti in sramežljivosti, biti podložna predsojni-

kom, pridobivati si raznih znanosti, vědnosti in čednosti, ki so potrebne za srečno življenje, kakor so marljivost, vestnost, varčnost, pobožnost, potrpežljivost, modrost, odločnost, itd., ker le fant s temi krepostmi, le dekleta s temi čednostmi more upati, da bo mogla spolniti celo nalogo, katero ji bo naložilo življenje.

Toda koliko je že tukaj sovražnikov!? Koliko zaprek, koliko bojev, če se hoče spolniti te dolžnosti vestno. Komaj otročiček dobro shodi in spregovori, že je za njim skušnjava. Ze se skuša zasejati v mladem srčeku trnje neubogljivosti, lahkomišljenosti, brezbožnosti, itd. Ko se mlado telesce bolj razvije, pridejo hujši sovražniki, nevarnejši časi: začne se nevarnost nečiste pokvarjenosti. Koliko je malih otrok, ki so pa že veliki grešniki!

Z leti rastejo nevarnosti, se množe skušnjave, se večajo priložnosti, dokler ne pride usodepolna, odločilna doba človeškega življenja, ko se določi pot za celo življenje — ko človek pride do razpotja. Kam? v kateri stan? In zgrešeni poklici, kolika nesreča so! Zgodaj pokvarjena srca, koliko gorje so! Zgodaj oskrunjena telesca, koliko zlo so! — popraviti se več ne da, na vekomaj ne! —

Ali se ne vidi jasno, kako potrebna je pomoč od zgoraj. Kako potrebno je varstvo božje, kako potrebna je moč in junaštvo iz nebes, kar vse imenujemo z eno besedo: **milost**.

In tu sedaj stopa pred vsa mlada srčica, srčeka in srca neskončno Sveto Srce Jezusovo, odprto s krvavečo rano, ter kliče vsem: "Kdor bo časil v svojem življenju moje srce, dal mu bom vse milosti, katere potrebuje v svojem stanu!"

Imamo ljubega sv. Alojzija, čistega sv. Stanislava, deviškega sv. Kazimirja, in drugih sto in sto! Kako lepe cvetke človeškega rodu so to! Skoro bi človek dvomil, če je sploh mogoče, da to pokvarjeno

človeštvo sploh more roditi tako krasne svetke! Od kod to? Le po Jezusu! Le s pomočjo milosti presv. Srca!

Mladina k Srcu Jezusovemu! Pred tabernakelj! Tam je vir vseh milosti za te!

Ljubi moj mladenič, dekleta! V tujini si! v velikanskih nevarnostih si! Beži k Jezusu! Časti to presv. Srce! Prejemaj Ga! Le tam je rešitev za te. Če nočeš — zagotovim te — zgubljen si, zgubljena si! Če ne verjameš, boš moral skusiti, kakor so skusili milijoni pred teboj.

2. Dolžnosti zakonskih so težje! Kakor jih našteva sv. vera so: medsebojna ljubezen, zvestoba, potrpežljivost, udanost v voljo božjo, ponižnost, delavnost, varčnost, vestnost, zakonska čistost, ljubezen do otrok, skrb za nje, modrost pri vzgoji, previdnost itd... ker le zakonski s temi čednostmi, le stariši s temi krepostmi bojo mogli osrečiti sebe, narediti srečno svojo družino, dati Bogu zvestih častilcev in človeštvu dobrih koristnih članov.

Toda, groza je, kako življenje srečujemo po naših družinah! Pogledaj sosede okrog sebe, koliko je srečnih zakonov? Seštej jih! Seštej pa nesrečne, kjer čuješ velikokrat prepire, morda pretepe! — Odpri dnevne liste, beri tam poročila sodišč! Rdečica ti bo oblila dostikrat obraz, ko boš bral sodnijske obravnave.

Pred zakonom mladi ljudje ne gledajo naprej! Lepe oči, lep nos, morda celo lepi lasje, pa — podlaga za zakon je tu. Hajd na županstvo in v župnišče. Poroka pa mora biti takoj! Spregled seveda vsaj dveh, če že ne vseh oklicov! Samo hitro, hitro skupaj! To je seveda očitno napačno. Če je tak zakon nesrečen, je naravno!

Pa če tudi ni tako, pogled vara! Poskušnja je bila morda dolga več mesecev, celo leto, vendar zakon ni srečen. Kako to?

"Angelja" sta dostikrat drug drugemu pred zakonom, pa le pred zakonom. Toda v zakonu pa vidita, da sta vendar le oba prav navadna otroka očeta Adama, polna raznih slabosti! Naravno! Noben človek ni pod solncem popoln, vsak ima tudi senčnate strani. Kako težka je tu medsebojna ljubezen! Potem, kako težka je zakonska zvestoba, ko pride toliko zlih priložnostij, toliko zapeljevanja! Da, zakonski stan je težak jarem. Sicer sta vanj vprežena dva, pa — žal — vsak izmed njih ima svojo glavo — samo jarem je obema skupen! Koliko solza se potoči po zakonih! Koliko grenkih ur se tu preživi, koliko britkih prevar in preskušenj se tu srečava!

"Prisegam ti zvestobo do smrti!" — si govorita pred oltarjem. Pa mož je pijanec, popiva, prihaja domov ostuden, pijan. Toda za ženo velja: "prisegam ti zvestobo do smrti!" Mož je nagle jeze, morda tudi udari ženo. Toda za ženo velja: "Prisegam..." Morda je zapeljivec, lahkomišljenec. — Hudo je to! Pa za ženo velja: "Prisegam..." Morda je žena udana pijači; sram je moža. Vendar za moža velja: "Prisegam..." Jezična je žena, da bi ji jezik lahko na milje zmeril, povzroča prepire, tožbe. Mož to boli, — pa zanj velja: "Prisegam..." Žena zboli. Cela leta je v postelji. Velikanski so stroški! Le za zdravnike in lekarne se mora truditi. Hudo je to! Pa za moža velja: "Prisegam..."

In tako dalje, kdo naj našteje vse gorje, katerega prinese zakonski "jarem" zakonskim!

In koliko gorja je z otroci! Dokler so majhni, je majhen križ, ko so veliki je pa velik. Koliko potrpežljivosti treba v prvih letih ob bolniški posteljici otročička! Koliko noči treba žrtvovati ljubezni do otroka!

Otrok shodi! Začno se kazati strasti, je neubogljiv, trmast! Ko-

liko jeze povzroči v hiši! Gre v šolo! Satan mu je za petami, — srček bi mu rad zastrupil, oskrunil mlado telesce, ter položil vanj kal strupa — strasti, da bo hitreje zvenelo. Koliko skrbi materi! Koliko pečutih noči zopet v skrbih zanj, kaj in kako!

In pri vsem tem kliče Vsemogočni v zakon: "Iz tvojih rok bom tirjal, katere sem ti dal!" Koliko skrbi, velikih skrbi, grenkih skrbi pomeni ta klic za krščanske stariše!

Ali se ne vidi iz tega kako zelo je potreba zakonskim pomoči od zgoraj, podpore od Boga, tolažbe in junaštva iz nebes?

Tu pa stopi pred zakonska, pred stariše Jezus, Presv. Srce!

"Kdor bo častil moje srce v Presv. Zakramentu, temu bo podaril vse milosti, katere potrebuje v svojem stanu!" je Njegovo vabilo do njih. Toraj

K Srcu Jezusovemu! pred tabernakelj, ženin in nevesta!

K Srcu Jezusovemu! pred tabernakelj zakonski!

K Srcu Jezusovemu! pred tabernakelj stariši!

Ko bi ti kakš milijonar pisal: "Česar potrebuješ, kar k meni pridi, pa boš dobil!"

Ali bi bil ti moder, ako bi ne šel? ostal raje v pomanjkanju?

Vidiš Jezus je več kot milijonar! Zakaj ne greš k Njemu, ko ti vendar to isto kliče!

O, ko bi imel \$100 misli revež. Ko ima \$100 — želi vsaj še \$100. — Ko ima \$200. — želi vsaj \$1.000. — Ko ima \$1.000 zahrepeni vsaj po \$10.000. — Ko ima to, kako zelo poželi vsaj \$100.000. — Če ima pa milijon, o kako škoda se mu zdi vsakega centa, da bi gotovo čimpreje bila dva. Prosi ga za en cent! Kako ga bo škoda dati, ker je tako ubog, da ima samo en milijon. Vidiš, in ti želiš le po denarju! Radi denarja ne greš k maši, radi denarja puščaš svojo cerkev, radi denarja živiš leta brez vsake cerkve in Boga! Radi denarja imaš na prodaj dušo in telo, življenje in večnost. In vendar, kaj je denar? —

Cerkvene Novice iz Slovenskih Župnij.

V **Calumet, Mich.**, imajo najkrasnejšo slovensko cerkev v Ameriki. Blagi g. župnik Klopčič se veliko prizadeva, da bi prej ko preje poplačal dolg. Ljudstvo mu je udano. Na starega leta dan je priredil v cerkveni dvorani igro "Sv. Elizabeta." Vspeh je bil jako povoljen!

Rev. J. Solnce, župnik sv. Neže iz St. Paula, Minn., je bolan odkar se je povrnil iz domovine. Bil je dalj časa v bolnišnici. Poroča se nam, da se mu zdravje le počasi vrača! Blagega gospoda priporočamo v molitev!

V **Bradley, Ill.** je primeroma precej Slovencev. Vendar v Bradley je le ena cerkev, v to pa spadajo katoliki vseh narodnosti. Umljivo je, da gospod župnik Jos. Stukelj, ne more skrbeti le za Slovence. Vendar so mu rojaki zelo hvaležni, ker stori za nje, kolikor le more. Ljubijo ga župljani vseh narodnosti.

Hughes, Minn. 13. novembra je obiskal to naselbino Rev. F. Louis Pirnat iz Gilberta, Minn. Ob tej priliki je imel v še nedodelani cerkvi službo božjo in krstil 10 slovenskih otrok.

Mašnikovo posvečevanje in nova maša č. g. Rev. J. Omana v Brockway, Minn., se je slovesno izvršila. Naše uredništvo je slovesnost brzojavno pozdravilo in dobili smo laskavo zahvalo posvetitelja mil. g. škofa Trobeca, kot odgovor. Mil. g. škofu se pristrčno zahvalimo za krasno pismo in poročilo o slovesnosti, novomašniku pa želimo še enkrat obilo blagoslova iz nebes.

Rev. J. Oman je postal slovenski duhov. pomočnik pri župniji Sv. Vida v Clevelandu, O. Gotovo je župnija vesela novega krepkega delavca, ki bo pomagal urediti to za-

motano župniji, ki pod spretnim vodstvom župnika Rev. J. Ponikvarja mirno, a krepko napreduje. Bog daj svoj blagoslov!

Cerkev Device Marije v Hawerstraw, N. Y., je objavila začetkom januarja svoje finančno letno poročilo, ki je jako ugodno. Dohodkov je imela \$5,848.83. Dolga so plačali preteklo leto \$1,350. To je gotovo lepa svota. Župljani so bili iznenadeni, ko so dobili tako ugodno poročilo iz rok svojega župnika FATHERA Blaznika. Na župnijskem shodu so mu izrekli javno zahvalo za njegov obilni trud. (Poročilo posneto po Rockland Times).

Sheboygan, Wis. Božične praznike so župljani praznovali kaj slovesno. Na predvečer je bila igra "Noč na Betlehenskimi poljanah." Cerkveni pevski zbor je krasno prepeval božične pesmi. Polnočnica je bila enako krasna in blagodejno vpljivala na župljane.

Waukegan, Ill. Birma je bila v slovenski župniji 12. nov. l. l. Birmanih je bilo 99 dečkov in deklic.

Kansas City, Kans. Slovenska župnija jako lepo napreduje. Ljudstvo je navdušeno za svojo župnijo in se čuti srečno, da ima izvrstnega župnika, ki mirno, tiho, a krepko in vstrajno deluje.

Farni odbor je jako delaven in si veliko prizadeva, da bi župnija napredovala. S sedanjim g. župnikom je ljudstvo jako zadovoljno. — Edinost črede s pastirjem, črede med seboj in navdušenje za sveto stvar, bo gotovo rodila krasne vspehe.

Nadžkof iz Milwaukee, Wis., je izdal posebno pismo na duhovščino svoje nadškofije, v katerem pravi:

"Ne morem si kaj, da se ne bi pri

tej priliki prav iskreno zahvalil č. duhovščini za preljubeznjivi sprejem, katerega ste skazali mil. g. škofu Koudelki. Tudi lajiki, brez razlike narodnosti, so pokazali pravega katol. duha, kjerkoli je mil. g. škof govoril ali opravljal svojo službo. Naj bi ta duh katolicizma in bratovske medsebojne ljubezni ži-

vanje! Mi se srčno veselimo te okrožnice in želimo, da bi Bog še mnogo let ohranil mil. g. škofa Koudelko v zdravju in čvrstosti v korist slovanskih katolikov v Združenih državah.

V Rockland Lake, N. Y., smo praznovali božične praznike jako vzgledno. Dne 24. decembra bilo je skupno sv. obhajilo vseh deklet in

His Eminence Cardinal Farley

vel mej duhovniki in škofi, kakor tudi mej lajiki." — Zares krasne besede, ki morajo gotovo tolažilno vpljivati na mil. g. škofa Koudelka, čegar dosedanje življenje je bilo tolikanj trnjevo in britko, ki je do sedaj za ves svoj trud, za vso svojo gorečnost, za vso svojo požrtvovalnost žel le preganjanje in zasramo-

mater. Bil je krasen prizor, ko je cela vrsta naših mater, društva Krščanskih mater Žalostne M. Božje, pristopila k mizi Gospodovi s svetinjo društva na prsih. Na božični praznik smo imeli prvo mašo, mesto polnočnice, ob 5. uri zjutraj. Mej to sv. mašo je bilo skupno sv. obhajilo mož slovanskega društva

Najsv. Imena (Slavish Holy Name Society). Njim so se pridružile še matere in žene in dekleta, tako, da je mej to sv. mašo skoraj cela cerkev pristopila k sv. obhajilu. To je bil v resnici pravi božič, ko je vsak posebej obhajal prihod Zveličarja v svoje srce.

Mej drugo sv. mašo ob osmi uri je imelo skupno sv. obhajilo fantovsko in deško društvo. Tudi pri tej sv. maši je skoraj cela cerkev sprejela sv. zakramente. Tako je le malo župljanov ostalo ta dan brez sv. zakramentov.

Cerkveni pevski zbor je pri prvi sv. maši prepeval božične pesmi v treh jezikih.

Zupnija je preobložena z dolgovi, nad \$22,000 imamo dolga, pa imamo komaj dobrih 100 plačujočih družin in še to raznih narodnosti. Vendar so samo razne prireditve v korist župnije prinesle nad \$1,000.

Mesto pobiranja štolnine pri vratih, vpeljali smo po želji predstojnikov navadno stolnino. Vsaka družina in vsak odrašččen posameznik si kupi sedež v cerkvi. Kdor plača naprej 50c. na mesec, dobi za vsako nedeljo poseben "ticket," katerega da pri prvi kolekti. Kdor ne plača naprej, plača za prvo kolekto 10c. v cerkvi. S to ureditvijo so vsi farani zadovoljni in večina je plačala naprej sedeže.

V farni šoli smo ustanovili mej našimi dečki tudi deško godbo, takozvani "Five and Drum corps." Začeli so se učiti zadnji teden novembra, pa pri božičnici na sv. večer so nas presenetili ter nastopili z godbo kot prva točka. Mej njimi so večinoma dečki stari 8 do 10 let. Bil je krasen prizor, ko so ti "frkovčki" v tako kratkem času toliko napredovali in nastopili tako pogumno.

Bog daj svoj blagoslov!

Velikansko je bilo slavje v New Yorku ob prihodu kard. Farleya iz Rima 16. januarja. Do 50,000 ljudstva, številna duhovščina vseh treh sosednih škofij, vsi otroci vseh mes-

tnih farnih šol, do 300 društev je pozdravilo kardinala.

Od pristanišča do katedrale, nekako pet milj daleč, je bilo ob poti na obeh straneh vse polno ljudstva, vse hiše vseh narodnosti in ver so bile okrašene s zastavami. Bilo je pravo narodno slavje celega mesta. Tu se vidi, kako vpljivna in kako priljubljena oseba v New Yorku je nadškof Farley, objednem pa tudi koliko moč in vpljiv ima katol. cerkev v svetovnem mestu New York.

Pri odhodu novih ameriških kardinalov iz Rima, je sv. Oče omenil tudi delovanje katoliške federacije vseh katoliških društev Z. d. ter rekel, da smer organizacije popolnoma odobrava in želi, da bi se krepko razvila. Kakor znano spada tudi naša K. S. K. Jednota k tej Federaciji. Želeti bi le bilo, da bi se vsake konvencije Jednota tudi udeležila tako, da bi se vedelo, da smo tudi katoliški Slovenci v Ameriki!

Za vse naseljence v Združenih državah je velika nevarnost, da se ne izneverijo svoji veri. Pred vsem pa to velja za Rusine ali Rutence. Rusko ljudstvo ne ve, da je v zmoti. Z Rimom združeni Rusini imajo popolnoma enako bogoslužje, kakor shizmatiški. Tako da je v resnici prav težko spoznati razloček na prvi pogled mej kat. Rusnjaki in pa mej Rusi. Ako se vpraša Rusnjaka kaj je, on ve samo, da je "katolički," če je pa "rimo-katolički" ali je shizmatik, tega pa ne ve. To dejstvo porablja sovražniki katoliške cerkve in so se z vso silo vrgli nad to ubogo ljudstvo, da ga tudi dejansko odtrgajo od Rima. Ruska vlada ima tu veliko svojih "popov," ki niso drugega kakor agentje vlade, ki delajo z vso silo na to, da tudi Rusnjake dobe za "sveto" Rusijo. Pomagajo jim pridno razne sekte, katerim je vse eno, kaj je kdo, samo da ni rimsko katoliški. Posebno velika je agitacija po Kanadi. Radi pomanjkanja rusinskih duhovnikov je pa nevarnost še večja. Tam je več

irskih duhovnikov prestopilo k grškemu obredu, so šli za nekaj let v Galicijo in se tam naučili jezika, da morejo tukaj mej tem ubogim ljudstvom delovati in jih rešiti zapeljanja v zmoto.

Rusini imajo v Združenih državah tudi posebnega delegata, škofa S. Ortinskega v Philadelphiji. Toda delegat ima silno težko stališče, ker so proti njemu mažarski Rusini ali bolje mažari grškega obreda. Ti pravijo, da nočejo priznati njega, da hočejo biti pod oblastjo škofov rimskega obreda. Da ta prepir nete sovražniki umetno, se vidi pri vsaki priliki. Vendar gre škof Ortinski jako dosledno in energično svojo pot! Veliko župnij, katere ga niso od začetka hotele priznati, so mu sedaj udane, ker so spoznali, da delajo samo zoper same sebe, ako delajo zoper njega.

Sedaj je storil škof Ortinski velik korak naprej za zboljšanje razmer mej Rusini. Doségel je, da so se naselile v Ameriki rusinske sestre sv. Bazilija, ki bojo vodile veliko sirotišnico in rusinske šole v samostanu, ki je v bližini mesta Philadelphije. Ob enem sti šle dve sestri v Canado, kjer bojo enako vodile rusinske šole in sirotišnice.

Scrantonski škof Haban je imel dne 14 dec. lani svojo dijecezansko konferenco. Pri tej je imenoval Rev. Petra Christ, župnika Marijine cerkve v Scrantonu za drugega generalnega vikarja škofije, katerega naloga bo pred vsem pomagati škofu pri vladanju župnij in vernikov raznih narodnosti. V tej škofiji je tudi slovenska župnija v Forest City, Pa.

Church Extension Society, družba za razširjenje sv. vere po Združenih državah in v podporo revnim cerkvam je preteklo leto nad \$33,-

000 v denarju in mašnih potrebščin v skupni svoto nad \$63,000 razdelila mej revne cerkve. Neki neimenovani dobrotnik je tudi kupil družbi novo železniško kapelo (chapel-car). Tako da bo ena kapela hodila vedno po zahodu od kraja do kraja, druga pa po jugu. Sedaj treba še ene za vshod. Tu je veliko krajev, kjer bi se s tako kapelico silno veliko dobrega lahko storilo. Vzemimo samo kraje po W. Va., po Va., in drugih gozdnih krajih. Cerkve se tam ne more postaviti, ker ljudje niso stalni. Delavci sekajo gozd in kjer je enkrat posekano, se premaknejo naprej. Kako blažilno bi vpljivalo na te gozdarje, ko bi se vsako leto vsaj štirikrat ali petkrat pripeljala ta "kara," kapelica, mej nje in bi se opravila služba božja. Res je, da se da služba božja opraviti tudi v kempi. Pa cerkev je cerkev. Ta kapelica je pa tako krasno izdelana, da sama po sebi že vzbuja pobožnost. Do sedaj je bila le ena, kapelica sv. Antona, katero je daroval neki Petri, rojen New Yorčan iz župnije sv. Nikolaja na drugi cesti.

Ob novem letu čul si v cerkvi ali celo dobil poročilo o denarnem stanju svoje župnije. Tam vidiš svoto dohodkov v preteklem letu. Koliko je v tej svoti Tvojega denarja? Si storil svojo dolžnost. Če si redno prispeval, brate, koliko imaš danes manj, ker si podpiral svojo cerkev? Ali nisi sam s seboj zadovoljen, ker te vest hvali, da si storil svojo dolžnost?

Tvoj sosed ni morda dal celo leto nič! Poglej njega! Koliko ima on danes več zato, ker ni nič dal za cerkev? Je res zato kaj bogatejši?

Odgovori si sam!

VABILO NA NAROČBO.

Okoli novega leta izide iz tiskarne Družbe sv. Mohorja 1. zvezek obširnejšega spisa o Ameriki. Spis ni niti zdravilo za "amerikansko bolezen," niti vabilo na izseljevanje; podati hoče kolikor toliko natančno sliko o Amerikancih.

Delo izide v 12 mesečnih zvezkih od 3 do 4 tiskovnih pol, torej bo imelo nad 600 strani.

Poleg mnogih slik američanskih pokrajin, mest itd. bo spis prinašal slike odličnih Slovencev, društev in skupin, v katerih se zrcali življenje američanskih Slovencev.

Krasile bodo pa knjigo pred vsem izvirne risbe znanega slovenskega umetnika g. Ivana Vavpotiča.

Posamezni zvezki stanejo 30 centov za Ameriko. Kdor se naroči na vse zvezke naprej in vpošlje naročnino takoj, plača tri dolarje. Američancem priporočamo, da rabijo "money order." Rojaki, ki hočejo

naročnino plačati s "čekom" kake banke, naj blagovolijo čeke s potrebnim pojasnilom poslati pod naslovom: **Rev. A. L. Blaznik, Haverstraw, N. Y.**, kateri bo potem potrebno ukrenil.

Vsekako pa priporočamo Američancem, naj se naročniki v vsaki naselbini združijo ter vpošljejo naročnino pod enim naslovom. Tako se upravnistvu delo zelo olajša. Kdor rabi "money order," naj ga naslovi: **Rev. J. M. Trunk, Beljak — Villach, Austria.**

Kdor je naročil prvi zvezek, mora vzeti tudi vse sledeče. To velja tudi za rojake v Ameriki, ako bi ne hoteli plačati vseh treh dolarjev naenkrat.

Mesečno 30 centov, bodo zamogli tudi manj premožni rojaki. V Ameriki se mora pa pri mesečnem plačevanju združiti več rojakov ene naselbine, ker pride drugače poštnina predraga. **Juri Trunk.**

GEORGE J. SCHWARTZ
The Largest and most Reliable
FURNITURE AND CARPET HOUSE
IN BUSHWICK, RIDGEWOOD & GLENDALE SECTIONS

1277-79-81-83 MYRTLE AVE. & HART ST.

POZOR!

POZOR!

5% popusta vsem bralcem "Ave Maria!"

Krasna prilika!

...Velika prodaja pohištva, karpetov...

Kdor potrebuje kaj pohištva za svoje stanovanje, naj se nemudoma obrne na tvrdko

GEORGE J. SCHWARTZ,

1277-79-81-83 Myrtle Ave., Brooklyn, N. Y.

Cor. Hart St.

Pove naj da je naročnik ali vsaj bralec "Ave Maria" lista, pa bo dobil ne samo izvrstno postrežbo, temveč tudi celih 5% popusta od vsakega dolarja, ki bi ga moral plačati.

Nočemo, da bi samo prišli kupovat! Pridite nas vsaj obiskat! Pridite pogledat našo krasno zalogo oprav. Društva, ki bi potrebovala "deske" ali omare, nikar ne zamudite prilike, ki se Vam ponuja!

Ako se pismeno obrnete na to tvrdko, pišite v slovenščini in dobili boste odgovor!

Pazite dobro na naslov, ker je več tvrdk s tem imenom. Naša tvrdka je:

GEORGE J. SCHWARTZ,

1277-1283 Myrtle Avenue, Corner Hart Street,

Brooklyn, N. Y.

POŠLJA DENAR V STARI KRAJ
NAJČENEJE.

— Velika zaloga —

MAŠNIH IN MOLITEVNIH KNJIŽIC
z različnim tiskom po najrazličnejših
cenah
se dobivajo pri

ALOJZIJU ČESAREK,

59 Union Avenue, Brooklyn, N. Y.

Slovinci, kje boste kupili
svoje ure, svoje prstane,
svojo zlatnino?

Gotovo nikjer drugje ne,
kot pri

J. BRÜLL & SÖN,

35 Avenue A, New York.

Velika zaloga različnih
stenskih ur, budilnic, po-
ročnih in družih prstanov,
zlatnine, okraskov, itd.

Slovinci kupite si svoja

OBUVALA

edino pri sloveči tvrdki

JOHN UZMANN & SONS,

župljanih cerkve Vseh Svetnikov na Troop Ave.,
ki ima veliko izbiro najrazličnejših obuval

— po zelo zmernih cenah. —
Pridite in ogledajte si našo zalogo!

694-696 BROADWAY, BROOKLYN, N. Y.

Blizu Whipple Street.

Tvrdba že obstoji iz leta 1885.

Ako želite imeti po malih fotografijah

VELIKE SLIKE

po zelo nizkih cenah, obrnite se najprej pis-
meno ali osebno na

KERN BROS.,

419 Ditmar Avenue, Long Island City, N. Y.

A. Stolzenberger

POGREBNIK

se priporoča vsem Slovincem v New Yorku in
Brooklynu obseh svečanostih, krstih, poro-
kah in pogrebih, i. r. Ima na razpolago vsikdar
konje in kočije po jako zmernih cenah. Sloven-
ci, najbolje boste postrženi, ako se obrnete na

A. STOLZENBERGER,
UNDERTAKER AND EMBALMER

82 Stanton Street,

med Allen in Orchard Sts. NEW YORK.

Telephone: 307 Orchard.

SEIZ BROS.

Priporoča vsem slovenskim duhovnikom svojo
veliko izbiro nabožnih knjig v vseh jezikih, vseh
cerkvenih potrebščin kinov, podob, svetinjic itd.

In vsem slovenskim društvom pri nakupu
zastav in društvenih znakov.

7 BARCLAY ST., NEW YORK.

Telefon, 5985 Barclay.

CHAS. STOKES

priporoča slovenski duhovščini svojo
izvrstno garantirano mašno vino, pristne
amerikanske trte.

Pišite po poskušnjo.

Naslov: CHAS. STOKES,

Kelleys Island, O.

KRASNA DEKLIŠKA KNJIGA!

Hči Brezmadežene,
spisal Župnik Bleiweis.

Krasno vezana stane \$1.25 s poš-
tnino vred! V zalogi v uredni uprav-
ništvu "Ave Maria" in Družba Sv.
Rafaela, 133 E. 2nd St., New York.

—THE "AVE MARIA" PRESS—

se prav toplo priporoča vsem društvom in
slovenskim župnijam za izdelovanje tisko-
vin.. Nikjer ne boste tako hitro, točno in
ceno postrežene, kakor pri nas! V vsakem
slučaju se obrnite najprej na nas za ceno
predno datse daste kaj tiskati. Poskusite
in potem primerjajte cene, pa boste videli!
: : : Delo solidno in hitro : : :

VSAKA SPREMEMBA NASLOVA PROSIMO, DA SE NAM VSELEJ GOTOVO
TAKOJ SPOROČI!